

Yumurtacı Keloğlan Serdar Yıldırım

– Serdar102 · 10 Ocak 2026

Bir varmış, iki yokmuş. Eski zamanlarda bir Keloğlan varmış. Tembellikte, sakarlıkta üstüne yokmuş. Evlerinin bahçesindeki kümesin karşısında bütün gün yan gelir yatar, tavukları seyredermiş. Sadece seyretse iyi, tavuklara taş atar, onları korkutur, bağırmalarını, kaçışlarını görünce keyiflenir, gülermiş. Bazen hızını alamaz, kümese girer, tavukları kovalarmış. Bu arada sakarlığını gösterir, yumurtaları kırarmış. Gürültüyü duyan anası elinde sopasıyla koşup gelir, Keloğlan'ı kovalarmış.

Günlerden bir gün sabah vakti anası bir sepet yumurtayı Keloğlan'ın koluna takmış ve şöyle demiş: " Bak oğlum, bu sepette yirmi yumurta var. Götür bunları kasabada sat. Tanesini on kuruştan verirsin. Kazandığın parayla nohut, mercimek al. Vur sırtına getir. Haydi bakalım, pazar ola. "

Bunun üzerine Keloğlan anasına, olur ana, yumurtaları satar, nohut, mecimekle geri dönerim, demiş ve kasabaya doğru yola koyulmuş. Keloğlan öğle vakti kasabaya varmış. Pazar yerine gitmiş. Sepeti yere koymuş, duvar dibine çömelmiş ve müşteri beklemeye başlamış. Zaman geçtikçe Keloğlan'ın içi bayılmaya başlamış. Parası olsa şu ilerdeki pideciden pide alır, yer, üstüne bir tas ayran içermiş ama satış yok, para yok. Çaresiz sepetten iki yumurta alarak üstünden biraz kırıp içmiş de açlığını yatıştırmış.

Aradan saatler geçmiş, akşam olmuş ama Keloğlan bir tane yumurta satamamış. Pazar yerinde kimse kalmayınca yumurtaları alarak köyüne doğru yolu koyulmuş. Karanlıkta ormanda giderken, düşüp yumurtaları kırmış. Keloğlan'ın eli boş döndüğünü gören anası demediğini bırakmamış. Keloğlan'ın üstüne yürümüş. Keloğlan kaçmış, anası kovalamış. Keloğlan o geceyi ormanda geçirmiş. Ertesi gün evin kapısını çalmış, kapıyı anası açmış: " Ana, sana hoşçakal demeye geldim. Ben padişahın kızıyla evlenmeye gidiyorum. "

Anası gözlerini sekiz açmış: " A oğlum, sende hiç akıl yok mudur? Tembelsin, sakarsın, bir sepet yumurtayı satamadan kırar gelirsin. Padişah, kızını sana verir mi? Hem o kız seninle evlenir mi? Çevresinde ne vezirler, paşalar, beyler vardır, sana dönüp bakar mı? Haydi, içeri gir de yemeğini ye, yat, uyu. "

" Bilmez misin ana, ben olmazı oldurur, dönmezi döndürürüm. O senin yumurta falan dediğin küçük işler. Ben büyük işlerin adamıyım. "

" İyî git o zaman, ne halin varsa gör. Sen önce küçük işleri hallet de sonra büyük işlere bakarsın. " Keloğlan anasının hazırladığı yiyecek torbasını aldıktan sonra başkente doğru yola çıkmış. Keloğlan günler sonra başkente varmış. Şehrin sokaklarında gezmiş, dolaşmış. Pazar yerine gitmiş. Saraya bahçıvan arandığını öğrenmiş.

Tecrübe demişler, tecrübe bende demiş.

Ustalık demişler, ustayım ben demiş.

Hırs, azim, irade demişler,
Hepsi bende mevcuttur demiş ve işe girmiş.

Bir gün, iki gün derken, üçüncü gün saray balkonundan bahçedeki Keloğlan'ı gören padişahın kızı Ayşe Sultan merdivenlerden hızlı adımlarla inerek Keloğlan'ın yanına gelmiş:

" Affedersiniz, siz Keloğlan değil misiniz? " diye sormuş. Keloğlan elindeki çapayı atmış. Ellerini beline dayamış: " Tabi canım, ben Keloğlan'ım. Siz de Ayşe Sultan olmalısınız. Beni tanımasaydınız şaşardım. "

Ayşe Sultan Keloğlan'ın yanına gelmiş:

" Keloğlanım, güzel adamım.

Adını yıllardır duyarım.

Hep seni tanımak isterdim.

Bir yuva kurmak en büyük dileğim. "

Bunun üzerine Keloğlan şöyle demiş:

" Ayşe Sultanım, güzel hanımım.

Hep sizi merak ederdim.

Görür görmez aşık oldum.

Evlenip mutlu olmaktır dileğim. "

Daha sonra Ayşe Sultan Keloğlan 'ın elinden tuttuğu gibi padişahın huzuruna çıkarmış.

Ayşe Sultan: " Baba, Keloğlan geldi. " demiş. Padişah sağa bakınmış, sola bakınmış, ak sakalını kaşımış ve kızına dönüp, Keloğlan bu mu? diye sormuş.

Bunun üzerine Ayşe Sultan: " Evet, baba, Keloğlan bu. Benimle evlenmek istedi, ben de kabul ettim. " demiş.

Padişah: " Durun bakalım, kendi kendinize gelin güvey olmayın. Keloğlan'ın nice zorlukların üstesinden geldiğini çok duydum. Onun maceralarını duymayan, işitmeyen yoktur. Ey Keloğlan, duymadıysan duy, işitmediysen işit. Yıllardır bir hastalığın pençesinde kıvrınmaktayım. Uludağ'ın güneyindeki sarp ve yalçın kayalıklarda yaşamakta olan altın kartalın yumurtası beni iyileştirmiş. Yumurtayı çiğ olarak içmeliymişim. "

Keloğlan: " Merak etmeyin padişahım. İki günde gider, dört günde dönerim. Altın kartal yumurtayı vermezse, tüylerini yolar alırım."

Padişah: " Kulağına küpe olsun, altın kartal kanatlarını açtığında on metre oluyormuş. "

Keloğlan: " Ne, on metre mi? O kadar büyük mü? "

Padişah: " Evet, büyük Keloğlan hem de çok büyük. "

Keloğlan'ın bir adım gerilediğini gören Ayşe Sultan Keloğlan'ın yanına gelmiş: " Ne o Keloğlan, yoksa korktun mu? " diye sormuş.

Keloğlan: " Ne korkması? Korku da neymiş? Sultanım, sen benim bugünkü düşkünlüğüme bakma.

Yiğidin harman olduğu yerden geldim ben buraya. Korku bir zamanlar benden korkardı. Sonradan korkuyu çöp sepetine attım. Açıl altın kartal, Keloğlan seni kucaklamaya geliyor. "

Ertesi gün padişahla ve Ayşe Sultan'la vedalaşan Keloğlan yola çıkmış. İki günde Uludağ'ın zirvesine ulaşıp, güneydeki altın kartalın yuvasını bulmuş. İşte, kocaman yumurta yuvada duruyormuş. Keloğlan yumurtanın yanına gelmiş: " Enayi altın kartal, yumurtasını korusa ya? Yumurta burada, altın kartal nerede? " diye söylenmiş. Söylenmiş söylenmesine de anında sert bir ses Keloğlan'ın kulaklarında yankılanmış: " Enayi altın kartal burada. Yumurtasını koruyor. "

Keloğlan hızla geriye dönmüş. Burnunun dibinde koca bir kafa varmış. Bu, altın kartalın kafasıymış. Gözleri çakmak çakmakmış. Ama Keloğlan nereye kaçacakmış? Önünde altın kartal, arkasında uçurum varmış. Keloğlan üstten alsa olmaz, altın kartalla vuruşamaz. O zaman alttan almaya karar vermiş: " Sayın altın kartal, sizi saygıyla selamlarım. Bendeniz Keloğlan, kel kafalı bir oğlan. İsmim isminizin yanında sönük kalır. Güneşin yanında mum ışığının değeri olmaz. Kartallar dünyasında altın kartaldan değerlisi bulunmaz. Büyük, görkemli altın kartal. Dünyadaki kartalları toplasan bir altın kartal etmez. Yüz yıl, bin yıl, yüz bin yıl geçse bir altın kartal daha dünyaya gelmez. "

" Sen neler diyorsun Keloğlan? Beni çok övüyorsun Keloğlan. Bu kadar büyük olduğumun farkında değildim. Sana yüz bin üstünden milyon verdim. " demiş altın kartal, kanatlarını çırpılmış ve kendini uçurumdan aşağı bırakmış. Önce düşmüş, sonra yükselmiş. Çeşitli akrobasi hareketleri yapmış, taklalar atmış. İnanılmaz bir uçuş yeteneğine sahip olduğunu ispatlamış.

Altın kartal daha sonra Keloğlan'ın yanına yumuşak iniş yapmış. Keloğlan altın kartalı çılgınca alkışlamış. Bunun üzerine altın kartalın göğsü gururla kabarmış.

Keloğlan: " Altın kartal artık bana müsaade, demiş, izin ver gideyim. "

Altın kartal: " İzin senin Keloğlan. Git ve beni anlat, gördüklerini anlat. İnsanlar beni tanısin, altın kartal kimdir, bunu bilsin. Yıllardır insanlara görünmemeye çalıştım. Yabancı gözlerden uzak kalmayı diledim. Artık değiştim, bambaşka oldum. Buralarda sessizce yaşayıp yok olmak istemiyorum. Git ve beni dünyaya tanı. "

Keloğlan: " Seni herkese anlatırım, dünyaya tanıtırım ama şu yumurtayı bana vermelisin. Bir padişah var, senin yumurtanı çiğ olarak içerse sağlığına kavuşacak ve kızını bana verecek, evleneceğim. İnsanlar, bravo altın kartal diyecek, senin adını yüzyıllarca saygıyla anacak. "

Altın kartal: " Yumurta senindir Keloğlan, al yumurtayı ve padişah sağlığına kavuşsun. " demiş. Keloğlan yumurtayı almış ve oradan ayrılmış. Padişah, altın kartalın yumurtasını içmiş. Kısa zamanda iyileşmiş ve kızını Keloğlan'a vermiş.

Düğün günü sarayın bahçesinde davetliler eğlenirken, gökyüzünde altın kartal belirmiş. Kanatlarıyla Keloğlan'ı, Ayşe Sultan'ı, padişahı ve davetlileri selamlayan altın kartal gökyüzünde inanılmaz motifler

sergilemiş, davetliler kendisini çılgınca alkışlamış.

Keloğlan ile Ayşe Sultan evlenmişler, mutlu olmuşlar. Kızı evlendi diye padişah mutlu olmuş. Meşhur oldum diye altın kartal mutlu olmuş. Serdar Yıldırım bu masalı yazdı diye mutlu olmuş. Sen sayın okuyucu bu masalı okudum diye mutlu ol, istersen. Belki de asıl mutlu olması gereken sensin. Okuyucu olmasa yazar ne yazmış kıymeti olmaz. Yazıyı burada kesmesem bu masal bitmez. Keloğlan ermiş muradına bu masal da burada bitmiş.

SON